

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1456/2024
07.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Братића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 111/23 од 20.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 286/24 од 22.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 07.11.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Братића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Алексинцу К 111/23 од 20.02.2024. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 286/24 од 22.08.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу К 111/23 од 20.02.2024. године окривљена АА оглашена је кривом због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљена је осуђена и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а ако окривљена не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да накнади трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 286/24 од 22.08.2024. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљене АА преиначена је пресуда Основног суда у Алексинцу К 111/23 од 20.02.2024. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу окривљену АА због кривичног дела грађење без грађевинске дозволе из члана 219а став 3. у вези става 2. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, осудио на казну затвора у трајању од 3 (три) месеца која ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора, које не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржи у заводу за извршење казне затвора. Истом пресудом, окривљена је осуђена и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од три месеца од правноснажности пресуде, а ако окривљена не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. У преосталом делу жалба браниоца окривљене одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Душан Братић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости и укине побијане пресуде или само другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном или другостепеном суду.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА, адвокат Душан Братић захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати.

Као незаконит доказ, бранилац означава „фотокопију фотографије“ која је током првостепеног поступка изведена вршењем увида у „фотодокументацију“ ради утврђивања околности да је грађевински инспектор решење о затварању градилишта од 17.05.2022. године прибио на објекат на ком су након тога настављени радови. Према ставу браниоца, наведени доказ је незаконит јер је реч о „фотокопији фотографије“, а не њеном оригиналу која би једино, као исправа, могла бити доказ у кривичном поступку. Међутим, чак и да је реч о оригиналној фотографији, што би према мишљењу браниоца, искључивало могућност њеног „фингирања“ и фалсификовања,

иста не би била веродостојна исправа јер не садржи датум, време и место сачињавања. Изведени докази, које бранилац у захтеву цени, према његовом мишљењу не указују на веродостојност предметне „фотокопије фотографије“ у смислу места и времена њеног настанка, па је иста сама за себе, без резултата других изведених доказа, као контролних оријентира њене веродостојности, морала бити издвојена из списка предмета као незаконит доказ.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Врховни суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 26) ЗКП прописано је да исправа сваки предмет или рачунарски податак који је подобан или одређен да служи као доказ чињенице које се утврђује у поступку (члан 83. став 1. и 2).

Одредбом члана 138. став 1. ЗКП је прописано да се доказивање исправом врши читањем, гледањем, слушањем или увидом у садржај исправе на други начин, а ставом 2. истог члана, да исправа коју је у прописаном облику издао државни орган у границама своје надлежности, као и исправа коју је у таквом облику издало лице у вршењу јавног овлашћења које му је поверено законом, доказује веродостојност онога што је у њој садржано, док је у ставу 3. прописано да је дозвољено доказивати да садржај исправе из става 2. овог члана није веродостојан или да исправа није правилно састављена.

Из списка предмета произилази да је суд на главном претресу од 12.10.2023. године, на сагласан предлог странака, између осталог, извршио увид у записнике о инспекцијском надзору Одсека за инспекцијске послове, Одељења за финансије и наплату јавних прихода и инспекцијске послове, Општинске управе општине Сокобања број 03 03-1 354-14/22 од 19.04.2022. године, од 17.05.2022. године и од 06.06.2022. године са фотодокументацијом и решење о затварању градилишта истог државног органа број 03 03-1 354-14/22 од 17.05.2022. године. Фотодокументацију, која је саставни део наведених записника, који су уз кривичну пријаву достављени у фотокопији и чије сачињавање је констатовано у записницима, према стању у списима предмета, супротно наводима захтева, чине одштампане фотографије са датумима, које је грађевински инспектор Ружица Голубовић, која је испитана на главном претресу, снимила током обављеног инспекцијског надзора, па се стога „фотокопија фотографије“ на коју бранилац у захтеву указује, не може посматрати издвојено, већ као саставни део ове документације.

Одредба члана 405. став 1. ЗКП омогућава суду да на главном претресу изведе доказ вршењем увида у исправе које служе као доказ, па је првостепени суд, у конкретном случају, поступио у свему законито, када се на главном претресу од 12.10.2023. године, упознао са садржином наведених исправа, чија веродостојност није доведена у сумњу ни од стране суда нити од стране окривљеног и његовог браниоца. Ово стога што наведени записници о инспекцијском надзору и решење о затварању градилишта, у смислу члана 138. став 2. ЗКП представљају исправе које је у прописаном облику издао државни орган, у конкретном случају Општинска управа општине Сокобања, Одељење за финансије и наплату јавних прихода и инспекцијске послове, Одсек за инспекцијске послове, и то у границама своје надлежности, које су по оцени овога суда прибављене у складу са чланом 139. ЗКП, те стога представљају законито прибављене доказе, на којима се може заснивати правноснажна пресуда. У

том смислу, чињеница да су наведене исправе суду достављене у фотокопији, сама по себи, не чини наведене исправе незаконитим доказом обзиром да одредба члана 139. став 1. и члана 405. став 4. ЗКП, не прописују да суд као доказе може искључиво користити исправе у оригиналу, па самим тим, у кривичном поступку није искључена могућност коришћења фотокопија исправа.

Према томе, наведене исправе ни саме по себи нити према начину прибављања нису у супротности са одредбама Законика о кривичном поступку, па оне, супротно наводима захтева, представљају законите доказе на којима се пресуда може заснивати.

Сходно наведеном, Врховни суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Братића, којима се указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Врховни суд се није упуштао у разматрање преосталих навода захтева за заштиту законитости којима бранилац окривљене оспорава оцену доказа и чињеничне закључке нижестепених судова у погледу умишљаја окривљене обзиром да се овим наводима у суштини указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог због ког окривљена преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Душана Братића, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић